

**"A fa kincseket terem, / A fő kincs a szerelem, / Szép világa álmaimnak, / Melyek
e vidékre vonnak, / Ah, az rajta nem terem.**

Mondta Tünde Ilmának. Az általunk választott idézet kifejezetten az egyik esszenciája a műnek, mert több olyan kép is megjelenik benne, amik jellemzik a művet, vagy megtalálhatóak benne. Vörösmarty alkotásában több érzelm, vágy, elgondolás és cselekmény is megjelenik, amit a kiemelt idézetünk meg is mutat. Mindezek mellett kifejezi a szinte lehetetlen szerelemnek, borongós és negatív érzését és kicsi ízelítőt ad abból, hogy milyen bonyolult is néha a szerelem. "A fa kincseket terem".

A Tünde által ültetett fa, tekinthető egy szimbolikus erőnek és egy lelki stabilitást segítő fontos eszköznek is. Tünde a fa ültetésével egyfajta elköteleződést és reményt fejez ki a szerelem iránt, valamint az élet természetes időszakosságát vagy ciklikusságát is megjeleníti vele. A fa további szimbolikus szerepe, hogy az emberi álmokat és vágyakat képviseli, amelyek még nem történtek meg, vagy nem realizálódtak, de akár valósággá válhatnak, ha kellő törődés, szeretet és gondoskodás övezi őket. Tünde tehát egyfajta jövőt próbál vizualizálni, hogy ő és Csongor megtalálják a boldogságot. Tünde ugyebár azt mondja: "kincseket terem", de milyen kincsekre gondol itt Tünde? A fa által a szerelem és a boldogság kincsét és örömét reméli. Szóval nem fizikai ajándéokra gondolt Tünde, hanem szimbolikus ékességekre, az élet teljességét, a szeretet és a jövő pozitív megvalósulását szeretné.

A művet végig kíséri a természet, a növények a fák és az anyatermészet szerepe. A fák mindig is egy mitikus szerepet játszottak a vallástörténetben, tehát a fa szimbolikája tökéletesen illik egy ilyen stílusú és hangulatú költeménybe.

"A fő kincs a szerelem". A két főszereplő, Csongor és Tünde egymás szerelmét és románcát akarták összekötni, de ez majdnem, hogy lehetetlen volt, mert Tünde egy tündér volt. A két szerelmes először a virágzó tündérfánál látja meg egymást, ahol Mirigy meg van kötözve. Az idézet szerint Tünde fő kincse, a szerelem. Úgy gondoljuk, hogy a két fiatal azt az életet tartja egészsnek, amelyben ki tud teljesülni a szerelmük, és rátalálnak arra az igaz szerelemre, amiről álmodnak. A mű témája a szerelem köré összpontosul, tehát ez a sor Tündétől nagyon is jellemzi a művet. Miért jellemzi? Mert a két fiatal nem tud boldog és teljes életet élni a szerelem nélkül. Tehát számukra a szeretetnél nincs is fontosabb dolog az életben.

„Szép világa álmaimnak, / Melyek erre a vidékre vonnak, / Ah az rajta nem terem.” Az alábbi sorok kissé borongósabb és reménytelenebb érzésbe csaptak át. Jól mutatják, hogy a két szerelmes románca eléggé lehetetlennek tűnik, és Tünde egy elég nehéz döntés előtt áll. Ha a szerelmet és ezáltal Csongort választja, akkor fel kell adni az örökéletét. Ez is mutatja, hogy

milyen erős kötelék és mennyire erőteljes kötődés van közöttük. Az alábbi teljes idézet, amit idéztünk, azért tekinthető az alkotás esszenciájának, mert megfogalmazza a mű központi témáját, és a sorok végében érezhető a művészién és szimbolikusan átadott szomorúság és lehetetlenség érzése. Lényeges, hogy az esszencia szó valaminek a legfontosabb, vagy alapvető jellemzőjét jelenti. A mű alapvető témaköre a boldogság keresése. A boldogság Csongor és Tünde számára a szerelem, és az hogy mindezt megtalálják. Idézetünkben direkt ügyeltünk a könyv fő topikjára, és arra hogy ez mi módon jelenjen meg. Mindemelett figyelembe vettük, hogy a mű nagyon misztikus, roppant módon követi a varázslás és mágia kultúrájának megjelenítését. Az utóbbira utal a fa szimbóluma, és arra is, hogy a mű nagyon sok olyan elemet tartalmaz, ami kissé mesévé formálja át a művet. A fa, ami szerelmet terem, abszolút mesés hatást kelt az emberben és az is, hogy Tünde azt állítja, "kincseket", tehát több dologra utal úgy, hogy egy fa csak egy dolgot tud teremni. Figyelembe vettük Vörösmarty személyét és költészetét. Vörösmarty a magyar romantika egyik legnagyobb alakja, ez a mű, pedig a korszak kiemelkedő alkotása. A romantika eszménye az érzelmek, az egyén és a természet szabadságát helyezte előtérbe, amit ez a mű teljesen átad.